

Arrest

nr. 215 855 van 28 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. GROUWELS
Adolphe Lacomblélaan 59-61/5
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 25 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. MALANDA *loco* advocaat M. GROUWELS, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Guineese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Landouma etnie. U bent geboren op 11 augustus 1992 in Conakry. Aanvankelijk woont u bij uw ouders in de wijk Maquiyah Toure. In 1999 wordt u aangereden door een wagen en breekt u uw been. U verhuist naar het huis van uw grootvader in de wijk Dabomdi II. U ging naar school tot klas 5, waarna u dingen verkoopt om bij te dragen in het huishouden.

Op 8-jarige leeftijd ontdekt u homoseksuele gevoelens te hebben. U denkt aanvankelijk dat u ziek of een tovenaars bent. Op 15-jarige leeftijd heeft u een seksuele ervaring met M., waarna u uw seksualiteit aanvaardt. U begint een relatie met M. die zo'n 7 jaar zal duren, tot hij omkomt bij een auto-ongeval.

Op 11 augustus 2014 geeft u een verjaardagsfeest. Hoewel u D.T. niet uitgenodigd had, komt hij toch naar het feest. De volgende dag neemt hij contact met u op via facebook. Op 28 augustus gaat u naar zijn woning. Wanneer D.T. een pornofilm opzet, ontvlucht u zijn woning. Twee weken later verontschuldigt D.T. zich. Na 2 maanden beginnen jullie een relatie. Op 13 september 2016 worden jullie betrapt in de woning van D.T. terwijl jullie seks hebben. U wordt gearresteerd en weet na 9 dagen te ontsnappen uit de gevangenis. U duikt enkele dagen onder bij een vriend. Wanneer u naar de woning van uw grootvader gaat om enkele spullen op te halen, blijkt hij in de woning aanwezig te zijn. Uw grootvader krijgt een beroerte en overlijdt 3 dagen later. U wordt ervan beschuldigd de oorzaak te zijn van zijn overlijden.

Op 10 oktober 2016 verlaat u Guinee. U reist via Mali, Niger, Libië en Italië naar België, waar u op 30 maart 2017 een verzoek om internationale bescherming indient.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: 3 getuigenissen, communicatie van Facebook, foto's van een litteken op uw kin, een medisch attest, een geboorteakte.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het CGVS is, afgaande op uw verklaringen, niet overtuigd dat u homoseksueel bent.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel of biseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit of biseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u uw homoseksuele relaties niet aannemelijk maakt.

Uw verklaringen omtrent uw eerste (homoseksuele) relatie met M. overtuigen allerminst.

U verklaart dat u M. leerde kennen en dat jullie relatie begon toen u zelf 15 jaar was (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17/04/2018 (verder notities CGVS), p. 17 + p. 19). Gevraagd wanneer u een relatie had met M., verklaart u dat jullie relatie in 2009 begon (notities CGVS, p. 8). Aangezien u geboren bent in het jaar 1992, was u in 2009 echter 17 jaar oud. U kan de start van uw relatie met M. niet correct situeren in de tijd. Hoewel u met M. sprak over homoseksualiteit (notities CGVS, p. 16) en u verklaart dat u met een vaste partner kan praten over problemen (notities CGVS, p. 23), **kan u niet aangeven hoe M. wist dat u zelf eveneens gevoelens had voor mannen** (notities CGVS, p. 18 + p. 24) of **hoe M. dacht over zijn eigen homoseksualiteit** (notities CGVS, p. 26). Het is daarenboven verwonderlijk dat M. uw hand gewoon op zijn penis zou leggen om aan te geven dat hij seks met u wil zonder dat hij met zekerheid kan zeggen dat u daarin zal toestemmen (notities CGVS, p. 8), maar dat u slechts verklaart dat hij, alsof het de normaalste zaak van de wereld is, gewoon zijn kans gewaagd heeft. U verklaart verder dat u **M. ontmoette in Kindia, terwijl u daar op vakantie was, en hij in dezelfde kamer te slapen gelegd werd** (notities CGVS, p. 8). Echter, gevraagd hoe u hen (andere homoseksuelen) leerde kennen, verklaart u er veel te kennen via **Facebook** (notities CGVS, p. 23). Gevraagd of u hen op nog andere manieren leerde kennen, verklaart u dat dat de enige manier was. Ter bevestiging **gevraagd of u nooit iemand heeft leren kennen op een andere manier dan via Facebook, antwoordt u ontkennend**. U vergeet echter uw relatie met M., die u helemaal niet via Facebook leerde kennen. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over M. en jullie relatie. U maakt uw eerste homoseksuele relatie niet aannemelijk.

U maakt eveneens uw relatie met D.T. niet aannemelijk. U verklaart dat uw eerste relatie, met M. in 2009 begon en zo'n 7 jaar – dus tot 2016 – duurde (notities CGVS, p. 8-9).

U verklaart echter ook dat D.T. in augustus 2014 een seksuele relatie trachtte aan te knopen, waar u op dat moment **nog niet klaar voor was na het overlijden van M.** (notities CGVS, p. 24). U verklaart dat D.T. **23 jaar** was toen jullie samen uitgingen. Echter, later tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaart u dat hij **30 jaar** was toen jullie uitgingen (notities CGVS, p. 25). Aangezien uw relatie duurde van 2014 tot 2016, is dit onmogelijk. U kan evenmin aangeven waarom D.T. dacht dat u zelf homo bent (notities CGVS, p. 20) hoewel u met hem over homoseksualiteit sprak (notities CGVS, p. 16). Bovendien verklaart u dat **D.T. u nooit gesproken heeft over relaties met anderen** (notities CGVS, p. 25), terwijl u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat **D.T. u vertelde dat hij met allebei (met Bi. en Mo.) geslapen heeft** (notities CGVS, p. 20). **Het tart echter alle verbeelding dat u verklaart persoonlijk geen andere mensen te kennen die problemen gehad hebben omwille van hun geaardheid (notities CGVS, p. 22), terwijl u toch aangeeft dat D.T. samen met u betrappt werd (notities CGVS, p. 12) en dat hij in de gevangenis gezeten heeft (notities CGVS, p. 9). Bovendien blijkt uit de getuigenis van Karl Devos niet dat D.T. gearresteerd zou geweest zijn, hoewel hij een zware prijs moest betalen voor jullie relatie, nl. het verlies van zijn werk en dat hij bijna moest trouwen met een vrouw om de smet voor zijn familie uit te wissen.** Gelet op het voorgaande maakt u uw relatie met D.T. niet aannemelijk.

In kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een **getuigenis van uw beweerde huidige partner M.A.A.G.** neer (notities CGVS, p. 7). U verklaart aanvankelijk dat u M.A.A.G. leerde kennen via Valou in een **bar**. Later tijdens het onderhoud verklaart u echter dat u alleen via **Facebook** mannen leerde kennen (notities CGVS, p. 23). Ter bevestiging gevraagd of u nooit iemand op een andere manier heeft leren kennen, verklaart u dat nooit gedaan te hebben. U vergeet echter uw huidige relatie met M.A.A.G., die u helemaal niet via Facebook leerde kennen. **Gevraagd hoe M.A.A.G. zijn geaardheid heeft ontdekt, verklaart u geen detail gevraagd te hebben omdat u niet graag over seks praat met iemand** (notities CGVS, p. 30). Ter bevestiging gevraagd of M.A.A.G. zelf ook niet verteld heeft hoe hij het ontdekt heeft, verklaart u het er nooit over gehad te hebben. Het verwondert echter dat u verklaart niet graag over seks te praten, aangezien u het tijdens het gehele gehoor voor het CGVS, zonder enige gêne, over seksuele handelingen heeft, in het bijzijn van 3 personen die u van haar noch pluim kent. U maakt uw huidige relatie niet aannemelijk.

Het is daarenboven niet aannemelijk dat u K.D., de persoon met wie u een relatie gehad zou hebben in België (notities CGVS, p. 7), aldoor 'de blanke' blijft noemen (notities CGVS, p. 9). Bovendien zijn uw verklaringen omtrent de gevolgen van uw relatie met D.T. voor deze laatste tegenstrijdig met de informatie die terug te vinden is in de getuigenis van K.D..

U legt eveneens inconsistente verklaringen af omtrent de aanvaarding van uw homoseksuele geaardheid.

Uit uw verklaringen blijkt dat u van uw 8 jaar tot uw 15 jaar erg hebt geworsteld met de aanvaarding van uw homoseksualiteit. U vroeg zich af of u een tovenaer was, of ziek was. U kon er met niemand over praten en huilde zodoende **gedurende 7 jaar** vaak alleen op uw kamer (notities CGVS, pp. 14-17). Dat u, toen u M. leerde kennen en seks had met hem, op dat moment meteen gerustgesteld was omdat u plots voelde dat u niet alleen was, kan nog enigszins aangenomen worden. Dat u echter, **nadat u zo lang zo ongelukkig was geweest, niet met M. als eerste persoon meteen uw zorgen deelde en met hem over uw en zijn homoseksualiteit sprak** (notities CGVS, p. 16), tart echter alle verbeelding. Het is niet aannemelijk dat, wanneer u zo lang met die ongelukkige gevoelens worstelde, u uw relatie met M. – die 7 jaar zou geduurd hebben – niet aangreep om uw gevoelens over uw homoseksualiteit met hem te delen. U verklaart immers dat de eerste persoon met wie u over uw homoseksualiteit sprak uw neef in Marokko was, nadat u ooit eerder een gesprek had met uw moeder waarin u uw geaardheid tegenover haar ontkende (notities CGVS, p. 16). Het is niet aannemelijk dat enkel het seksuele contact dat u zou gehad hebben met M. 7 jaren van verdriet over uw geaardheid zouden weggevaagd hebben en dat u in de 7 jaren dat jullie een relatie hebben niet zouden gepraat hebben over (het – in de Guineese context – problematische karakter) van jullie homoseksualiteit en jullie gevoelens daaromtrent. Gevraagd wat M. u zei over zijn homoseksualiteit verwijst u immers enkel naar hoe hij op de universiteit samen met jongens op de kamer sliep en een man hem daar het 'homoseksuele leven deed binnenstappen' (notities CGVS, p. 18). Nochtans, later tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u in Guinee twee vaste partners gehad te hebben (notities CGVS, p. 23). Uit de rest van uw verklaringen blijkt duidelijk dat u het hier heeft over M. en D.T.. Een vaste partner is nochtans voor u iemand met wie u kan praten over problemen (notities CGVS, p. 23). Nergens uit uw verklaringen blijkt echter dat u uw problemen omwille van uw geaardheid of uw immens verdriet dat u 7 jaren van uw leven had, ooit deelde met één van deze twee partners. Deze vaststelling tast uw verklaringen over de beleving van uw homoseksualiteit in een land als Guinée ernstig aan.

U toont evenmin aan dat u enige inschatting kan maken over het risico dat homoseksuelen lopen.

U weet uw homoseksuele geaardheid slechts verborgen te houden voor anderen door er niet over te spreken (notities CGVS, p. 22), maar u heeft geen idee hoe u het op een andere manier kan verborgen houden of wat u kan doen om te vermijden dat u betrappt wordt als u seksuele betrekkingen heeft met een andere man. Zelfs al had u alleen seksuele betrekkingen bij andere mannen thuis (notities CGVS, p. 23), dient u alsnog een idee te hebben over de voorzorgen die deze mannen namen. Bovendien besprak u met Bi. de kansen om uw geaardheid geheim te houden indien u met anderen seksuele contacten zou hebben (notities CGVS, p. 20) en had u het met D.T. over uw eigen veiligheid (notities CGVS, p. 25). U verklaart daarenboven **avonturen gehad te hebben zonder zorgen** (notities CGVS, p. 8), wat niet aannemelijk is als u weet dat homoseksuelen in de gevangenis kunnen verdwijnen en komt in een Guineese context allerminst doorleefd over.

Het is daarenboven uiterst merkwaardig dat u, wanneer gevraagd hoe uw toekomst zou zijn als u nooit betrappt was geweest, eerst verklaart dat u **een goed leven zou gehad hebben** (notities CGVS, p. 29), maar dit onmiddellijk aanpast en verklaart dat u zich zou verbergen. Uw verklaring dienaangaande is allerminst doorleefd voor iemand die meerdere jaren zijn geaardheid als homoseksueel diende verborgen te houden, en, indien hij niet betrappt was, een onzekere toekomst tegemoet ging.

U legt prints neer van **persoonlijke berichten van enkele van uw Facebookvrienden**. U verklaart aan hen gevraagd te hebben bewijzen te sturen van beledigingen die u via Facebook gekregen heeft (notities CGVS, p. 11). U verklaart aan uw vrienden gevraagd te hebben de mensen te contacteren die u beledigd hebben om hen berichten te sturen die zij dan aan u konden bezorgen. Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat u **zelf aangeeft dat andere personen op uw Facebookaccount geweest zijn en zelfs de naam gewijzigd hebben in Mo.Sa.** Het verwondert bovendien dat u blijkbaar **al in maart 2016, vóór uw vertrek uit Guinee op 10 oktober 2016** (notities CGVS, p. 5), **aan uw vrienden gevraagd heeft bewijsstukken te verzamelen** om hiermee de problemen in uw thuisland te kunnen aantonen. Het is echter weinig aannemelijk dat u uw vrienden vraagt contact op te nemen met mensen die u beledigd zouden hebben om zodoende bewijsstukken van deze beledigingen te bekomen. De door u voorgelegde Facebookcommunicatie kan het voorgaande niet weerleggen, te meer daar deze niet gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen aangaande uw seksuele geaardheid.

U legt **verschillende getuigenissen** neer. Deze getuigenissen hebben een duidelijk gesolliciteerd karakter. Bovendien **schenkt u zelf slechts een minimale waarde aan deze getuigenissen**, aangezien u deze pas voorlegt op het einde van het onderhoud (notities CGVS, p. 30) en niet wanneer u gevraagd wordt naar enige documenten die u wilt voorleggen in kader van uw verzoek (notities CGVS, p. 10-11), hoewel u op dat moment wel o.m. enkele prints van Facebookberichten neerlegt.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u het niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk geïnterviewd te worden omwille van een vermeende homoseksuele geaardheid.

U legt trouwens nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

Voor het CGVS verklaart u geboren te zijn in de wijk Maquiyah Toure en **in 1999 verhuisd te zijn naar de wijk Dabomdi II** (notities CGVS, p. 4). Voor de DVZ verklaarde u echter **tot 2000 in de wijk Dabomdy gewoond** te hebben en daarna in Tomboliya (Verklaring DVZ, p. 4). Bovendien verklaart u voor het CGVS dat uw ouders momenteel verblijven in **Maquiyah Toure** (notities CGVS, p. 5), terwijl u voor de DVZ verklaart dat zij in de wijk **Dabomdy** verblijven (verklaring DVZ, p. 5).

Voor het CGVS verklaart u een halfzus te hebben die **N.C.** heet (notities CGVS, p. 6), maar noemt u geen (half)zus met de naam F.. Voor de DVZ noemde u echter geen halfzus met de naam N., maar wel een halfzus met de naam **F.** (verklaring DVZ, p. 7).

Het is bovendien verwonderlijk dat u totaal geen idee meer heeft over het bedrag dat u betaald heeft om uw land te verlaten (notities CGVS, p. 13), terwijl u voor de DVZ aangaf 100.000 Fg betaald te hebben voor uw reis van Conakry naar Niger (Verklaring DVZ, p. 10).

Voor het CGVS verklaart u alleen dingen **verkocht** te hebben (notities CGVS, p. 10). Voor de DVZ verklaarde u echter nog niet gewerkt te hebben en enkel in het **huishouden** geholpen te hebben (verklaring DVZ, p. 5).

In kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u **2 foto's** neer waarop een litteken op uw kin zichtbaar is. Deze foto's tonen echter allerminst aan dat dit litteken ontstaan is toen u betrappt werd (notities CGVS, p. 11) en kunnen het voorgaande dan ook niet wijzigen.

U legt eveneens **medische documenten** neer, waaruit blijkt dat u lijdt aan Hepatitis (notities CGVS, p. 11). U verklaart dat dit **geen verband houdt met een vrees voor terugkeer naar Guinee**, maar dat het is om uw gezondheid aan te tonen. Deze documenten kunnen het voorgaande niet wijzigen.

U legt eveneens een **geboorteakte** voor. Deze kan het voorgaande echter niet wijzigen aangezien deze informatie bevat die in kader van deze beslissing niet betwist wordt. Bovendien blijkt uit bijkomende vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Conakry dat uw vader een legalisering aangevraagd heeft van een geboorteakte. U geeft zelf aan dat u aan uw moeder gevraagd heeft u een geboorteakte te bezorgen (notities CGVS, p. 12).

Hoewel u aangeeft dat u alleen nog contact heeft met uw moeder en de vrouw van uw oom (notities CGVS, p. 6), wilt uw vader – samen met 2 getuigen – toch nog een legalisering van een officieel document voor u regelen, wat alvast geen problemen met uw vader aantoont.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 25 juli 2018 een schending aan van “artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna “EVRM”).

Volgens verzoeker hebben “de bedreigingen en vervolgingen plaats gevonden in een context van sterk homofobie in de land van herkomst van verzoeker, waar homoseksualiteit strafrechtelijk verboden en zwaar bestraft is, en waar homoseksuele mishandeld en stigmatiseerd worden” en kan hij “ook geen bescherming kregen van de Staat”. Zijn vrees voor vervolging is volgens verzoeker “dus gebaseerd op grond van het behoren tot een sociale groep, in dit geval het behoren tot de homoseksuele in Guinee”.

Hij bespreekt de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming op basis van homoseksualiteit en wijst dienaangaande op het “arrest van de Europees Hof van Justitie van 7 november 2013, n° C-199/12, C-200/12, C-201/12, aff. X, Y, Z c. Minister voor Immigratie en Asiel”, op “het arrest n° 116 015 van 19 December 2013 van Uw Raad” en op “Note D'orientation Du HCR Sur Les Demandes De Reconnaissance Du Statut De Réfugié Relatives À L'orientation Sexuelle Et À L'identité De Genre , UNHCHR, Novembre 2008”.

Hij stelt dat “verschillende objectieve bronnen bevestigen dat homoseksuele in Guinee steeds gearresteerd en mishandeld worden, en dat ze geen bescherming van de overheden verkrijgen kunnen” en dat “de religieuze leider ook openbaar tegen homoseksualiteit [is]”. Verzoeker wijst op de “COI Focus: Guinée: L'homosexualité” van 28 november 2017 en haalt aan dat “arrestaties nog steeds gebeuren”, dat er geen wetten zijn die holebi's beschermen), dat “de geweld tegen homoseksuele ook onder gerapporteerd [is], wegens hun sterke stigmatisatie”, dat “er bovendien regelmatig gewelddadigheden tegen homoseksuele door de bewolking [gebeuren]” en dat homoseksuelen ook gediscrimineerd worden “op verschillende vlakken, op de arbeidsmarkt of in het huisvesting bij voorbeeld”. Verzoeker stelt dat “Afrinews, Guinée: Des Jeunes Militants Pour La Cause Des Homosexuels Arrêtés Sur Une Plage À Conakry, Oct 09, 2016”, toegevoegd aan het verzoekschrift, vermeldt dat “er ook ondersteuners van de gelijkheid van homoseksuele en heteroseksuele [werden] gearresteerd in Guinee”. Hij voert aan dat “de gevangenisstraf voor homoseksualiteit wel [wordt] uitgeoefend in Guinee, wat volgend het Europees Hof, als vervolging beschouwt moet worden en de toekenning van internationale bescherming rechtvaardigt” en dat “Guinee een overwegend moslim land [is], en in Islam is homoseksualiteit onnatuurlijk en daarom strijdig met de religie geacht”.

Hij meent “dat er genoeg elementen zijn om de vrees voor vervolgingen van verzoeker in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel”. Hij geeft vervolgens een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, over artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, over de subsidiaire beschermingsstatus en over de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van *“artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de vreemdelingenwet, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna "Handvest")”*.

Verzoeker wijst op *“het zeer taboe karakter van homoseksualiteit in Guinee, en het feit dat verzoeker bijna nooit open en vrij erover gepraat heeft”*. Hij meent *“dat het diepgaand praten over homoseksualiteit, in de stressvolle context van een gehoor, een moeilijke taak kan zijn voor verzoeker”* en dat het *“zeer moeilijk [is] om de homoseksualiteit van een kandidaat te beoordelen en objectief te bewijzen”*, zodat een hoge zorgvuldigheid aangewezen is.

Verzoeker wijst op *“de onbetwiste elementen, of allerminst niet tegengesproken elementen”*, met name zijn afkomst uit Guinee *“waar homoseksualiteit strafwettelijk verboden is, en waar homoseksuele nog steeds gearresteerd en mishandeld worden”* en zijn behoren tot een traditionele moslimfamilie die homoseksualiteit afkeurt. Hij wijst op *“rapporten, zowel als artikels hier toegevoegd”* die aangeven dat *“de homoseksuele in Guinee [...] nog steeds gearresteerd worden wegen hun homoseksualiteit, en dat ze stigmatiseert en discrimineert worden”*.

Hij bevestigt dat zijn relatie met M. begon toen hij 15 jaar was en hij *“vermoedt dat hij zich door de vele jaren sindsdien en de stress tijdens het gehoor vergist heeft”*. Hij benadrukt dat hij evenwel aangaf dat hij niet meer wist wanneer de relatie precies begonnen was. Verzoeker stelt dat hij heeft uitgelegd *“dat hij niet met M. over homoseksualiteit sprak”* gelet op *“de context van homofobie in Guinee, het is taboe en gevaarlijk, homoseksuelen zijn eraan gewend om niet erover te spreken”*. Hij meent dat M. zijn kans heeft gewaagd toen ze in dezelfde kamer sliepen, dat M. vermoedde dat verzoeker ook homoseksueel was en dat *“soms algemene lichaamstaal een sterk genoeg teken [is], en er geen woorden nodig [zijn]”*, temeer gezien M. behoort tot verzoekers familie *“wie al verdenkingen had dat hij homoseksueel was”*.

Waar hij zou verklaard hebben dat hij andere homoseksuelen enkel op Facebook ontmoette, stelt verzoeker *“dat hij dacht dat de protection agent naar zijn andere homoseksuele contacten (buiten zijn 2 partners over wie de vorige vragen gingen) verwees”*. Hij klaagt aan dat hij op geen enkel moment door de *protection officer* geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheid en citeert dienaangaande artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Verzoeker benadrukt dat zijn relatie met D.T. begonnen is op 11 augustus 2014, dat D.T. toen 23 jaar was en nu 30 jaar is. Verzoeker acht het subjectief te concluderen dat ze over hun eerdere relaties praatten louter op basis van het feit dat D.T. *“hem op een dag, zijdelings gezegd heeft dat hij met 2 personen geslapen heeft”*. Hij voert aan dat hij D.T. niet vermeldde toen hem gevraagd werd of hij andere mensen kenden die problemen hadden omwille van hun geartheid, omdat het volgens verzoeker *“ging over andere mensen”*. Dat de getuigenis van K.D. de arrestatie van D.T. niet beschrijft wijt hij aan het feit dat K.D. en D.T. *“slechts een keer op telefoon”* gesproken hebben. Hij klaagt aan dat geen rekening wordt gehouden *“met alle details over D.T. die verzoeker gegeven heeft”*.

Wat de relatie met M.A.A.G. betreft, herhaalt verzoeker dat hij verklaarde dat hij andere homoseksuelen enkel op Facebook ontmoette *“in een context van vragen die zich exclusief tot Guinee betreffen”*.

Hij acht het subjectief en irrelevant *“dat hem dan nog verweten wordt dat hij zonder gene over homoseksualiteit en seks spreekt”* tijdens zijn gehoor, gezien hij *“geen keuze”* had en *“zijn leven van dit gesprek afhangt”*.

Verzoeker legt uit dat hij K.D. tijdens zijn gehoor *“de blanke”* noemt als *“een manier van spreken”*.

Aangaande de aanvaarding van zijn homoseksualiteit, benadrukt hij dat het een taboe is in Guinee en dat *“homoseksuele zelfs praten er niet noodzakelijk over, het is gevaarlijk”*. Hij geeft aan dat hij onregelmatig samen was met M. omdat ze niet in dezelfde stad woonden en omdat M. getrouwd was, dat ze wel over hun relatie praatten *“maar niet diepgaand en over hun gevoelens”*, doch wel *“over praktische aspecten zoals voorzichtigheid maatregelen zodat ze niet betrapt zouden worden”*.

Verzoeker wijst op zijn profiel als weinig geschoolde man die *“niet ertoe gewend is zijn emoties in vele woorden te zetten”*.

Volgens hem “kon de PO niet redelijk een spontane, gedetailleerde verhaal van de “innerlijke reis” of emotioneel proces over zijn homoseksualiteit verwachten”, gezien hij “niet opgeleid [is] in individuele introspectie en volledige bewustwording van zijn gevoelens en emoties, noch aan de uitdrukking van zijn innerlijke gevoelens”. Volgens verzoeker is de appreciatie in de bestreden beslissing “niet alleen subjectief”, maar “ook duidelijk gebaseerd op een “homoseksuele archetype”, in tegendeel tot de lessen geleerd van de Jurisprudence van het Hof van Justitie in deze materie”. Het is, aldus verzoeker, “niet omdat de persoonlijke ervaring van de verzoeker en zijn verklaringen niet binnen het kader-type van de antwoorden verwacht door de CGVS vallen dat hij automatisch niet homoseksueel is”. Hij wijst dienaangaande nog op “de leidende beginselen voor de beoordeling van seksuele geaardheid van een asielzoeker (zelfidentificatie; kindertijd; zelfrealisatie; de niet-conformiteit; familierelaties, romantische en seksuele relaties, de relatie met de LGBTI gemeenschap, Godsdienst)” in “de UNHCR nota van oktober 2012” en een arrest van de Raad van 26 februari 2015.

Hij klaagt aan dat geen rekening werd gehouden “met de verschillende details die verzoeker gegeven heeft, betreffend zijn gedrag toen hij kind was [...] en zijn gevoelens toen hij beseftte dat hij homoseksueel was”.

Waar hem verweten wordt dat hij geen kennis heeft over andere manieren om zijn homoseksualiteit verborgen te houden, meent hij “dat verzoeker doorheen het gehoor over voorzorgregelen gepraat heeft die hij naam”. Waar hem verweten zou worden “dat hij niet genoeg voorzorgsmaatregelen kent, en dus toepast” verwijst hij naar het “arrest van de Europees Hof van Justitie van 7 november 2013, n° C-199/12, C-200/12, C-201/12, aff. X, Y, Z c. Minister voor Immigratie en Asiel)” waarin gesteld wordt “dat iemands seksuele geaardheid zo essentieel voor iemands identiteit is, dat het onredelijk zou zijn om te verwachten dat iemand ervan afstand neemt of het in zijn land van herkomst te verbergen”. Hij voegt nog toe dat hij “als homoseksueel die een relatie heeft, in een homofoob land zoals Guinee, onvermijdelijk tot “onvoorzichtige” akten geleid [zou] zijn om zijn relatie te kunnen leven”.

Verzoeker legt uit dat hij het “over zijn materieel leven [had] toen hij zei dat hij het goed zou gehad hebben” en dat hij hierbij onmiddellijk preciseerde “dat hij zijn homoseksueel leven verder verborgen zou moeten”.

Betreffende de Facebook-prints stelt hij dat hij pas naar meer stukken vroeg toen hij opgeroepen werd voor het gehoor.

Waar in de bestreden beslissing gesteld wordt dat verzoeker zelf een minimale waarde hecht aan de voorgelegde getuigenissen, antwoordt hij “dat hij deze getuigenissen aan het einde van het gehoor neergelegd heeft omdat hij van oordeel was dat was dat ze gewoon als ondersteuning dienden van de feiten die hij tijdens het gehoor aangedragen had”.

Hij benadrukt “dat de PO geen vragen aan verzoeker gesteld heeft betreffend zijn detentie, terwijl deze 9 dagen geduurd heeft, en verzoeker veel details had kunnen vertellen”.

Wat de aangehaalde tegenstrijdigheden betreft, verduidelijkt verzoeker “dat hij eind 1999 naar Dadomby verhuisd is” en “dat Tomboliya en Maquiyah Touré delen van Dadomby zijn”, dat hij “gewoon, waarschijnlijk door de stress, bij de DVZ vergeten is om N. te noemen, en bij de CGVS om F. te noemen”, temeer gezien hij “in een groot familie opgewassen [is] met veel kinderen”, dat hij zich tijdens zijn gehoor enkel “aan de gedrag van Guinee naar Niger [kon] herinneren”, gezien hij in Libië mishandeld werd en hierdoor psychologische problemen heeft, en dat hij “zijn hulp aan zijn moeder in haar winkel niet als werk beschouwt”.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing “te vernietigen en het dossier naar het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen terug te sturen voor bijkomend onderzoek, onder andere over de verklaringen van verzoeker met betrekking tot de aanvaarding van zijn homoseksualiteit”.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker “Afrinews, Guinée: Des Jeunes Militants Pour La Cause Des Homosexuels Arrêtés Sur Une Plage À Conakry, Oct 09, 2016”.

Bij een aanvullende nota van 29 oktober 2018, ook neergelegd ter terechtzitting, voegt verzoeker "*Rapport van Prof. Dr. Paul Enzlin, Hoofleraar seksuologie (IFSW, KU Leuven) (psychoseksuele anamnese) volgens op een consultatie van 25.10.2018*", "*Medisch Attest van FEDASIL van 13.08.2018 en bijhorende resultaten van laboratoriumonderzoeken*", "*Attest van regelmatig bijwonen van activiteiten van de "Rainbow House"/Coordination Holebi Bruxelles door verzoeker, van 9.10.2018*", "*Strafwetboek van Guinee*", "*Documenten ter voorbereiding van een wettelijke samenwoning met de heer C.D.*", "*COI Focus Guinee 21.11.2017 - homoseksualiteit*" en "*Refworld Guinee 21.09.2017 - "information sur la situation des minorités sexuelles, y compris les lois; le traitement réservé aux minorités sexuelles par la société et les autorités; la protection offerte par l'État et les services de soutien à la disposition des victimes (2014-septembre 2017)"*".

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Guinee uit vrees voor problemen omwille van zijn homoseksuele geaardheid.

2.4.2. Verzoeker wijst op het "*arrest van de Europees Hof van Justitie van 7 november 2013, n° C-199/12, C-200/12, C-201/12, aff. X, Y, Z c. Minister voor Immigratie en Asiel*", op "*het arrest n° 116 015 van 19 December 2013 van Uw Raad*" en op "*Note D'orientation Du HCR Sur Les Demandes De Reconnaissance Du Statut De Réfugié Relatives À L'orientation Sexuelle Et À L'identité De Genre , UNHCHR, Novembre 2008*" en meent dat het "*zeer moeilijk [is] om de homoseksualiteit van een kandidaat te beoordelen en objectief te bewijzen*", zodat een hoge zorgvuldigheid aangewezen is. De Raad is er zich bewust van dat het aantonen van een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident is doch stelt met UNHCR dat de seksuele oriëntatie niettemin dient te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35). De Raad benadrukt dat kan verwacht worden dat verzoekende partij minstens doorleefde verklaringen aflegt aangaande haar eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Er zijn geen redenen voorhanden die erop kunnen wijzen dat verzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn land van oorsprong, dit niet overtuigend kan toelichten.

2.4.3. Verzoeker kon echter geenszins doorleefd vertellen over de bewustwording en aanvaarding van zijn homoseksualiteit. Verzoeker verklaarde herhaaldelijk dat hij vanaf 8-jarige leeftijd verdriet had omdat hij worstelde met zijn seksualiteit ("*Ik was verdrietig. Ik was bang. Ik kon niemand in vertrouwen nemen. Ik had de hele tijd problemen in mijn kamer. Ik huilde, ik was alleen. [...] Ik bleef zo. Ik huilde.*").

Ik bleef dat doen. [...] Als ik huilde, mijn verdriet, isoleerde ik me, ik bleef thuis. Ik at soms niet. Als ze me vroegen, zei ik, ik heb hoofdpijn, zodat ze me met rust zouden laten.”; notities, p. 15, 20). Indien verzoeker als 8-jarige een dermate groot inzicht heeft in zijn seksualiteit dan kan verwacht worden dat dit kan blijken uit zijn verdere verklaringen.

2.4.4. Zo is niet aannemelijk dat verzoeker verklaarde bij de bewustwording van zijn homoseksualiteit op 8-jarige leeftijd niet te hebben gedacht aan de reactie van zijn familie (*“Toen dacht ik niet aan de gevaren van de familie, ik dacht niet aan de reactie van de familie. [...] Ik heb nooit aan de reactie van mijn familie gedacht, ook niet toen ik die gedachten had.”*; notities, p. 19). Dat verzoeker zich van zijn 8 tot 15 jaar vaak terugtrok omwille van zijn verdriet, maar hierbij nooit bezorgd was voor de mogelijke reactie van zijn familie, hoewel deze familie aldus het verzoekschrift *“moslim en traditioneel”* is en homoseksualiteit afkeurt, is uiteraard niet aannemelijk. Immers verzoekers gehele leefomgeving bestond toen uit zijn familie, te meer verzoeker op 8-jarige leeftijd na een auto-ongeval gedurende één jaar bedlegerig was en hij goed verzorgd en omringd was door familieleden, moeder/tante van wie hij volgens zijn verklaringen, veel liefde kreeg. (zie ook getuigenis K.D. van 15 april 2018, *“Was verzoeker op 8 jarige leeftijd herstellende van een auto-ongeval en bijna 1 jaar bedlegerig “Sekou leefde in relatieve rust en geborgenheid bij zijn tante en oom. Hij is bij hen opgegroeid nadat hij door een auto-ongeval op 8-jarige leeftijd ongeveer 1 jaar bedlegerig was - de woonst van zijn tante was beter aangepast aan deze situatie: minder trappen. Hij was graag gezien door zijn tante, die zelf geen kinderen had.”*.) Verzoeker verklaarde inderdaad *‘Toen ik een ongeval had, ben ik naar mijn oom langs moederskant gegaan, de grote broer van mijn moeder. Hij woont in Dabomdi II. Ik noem mijn oom ook grootvader’*. In tegenstelling tot wat verzoeker aan D.K. beweerde, verklaarde verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud *“Wie hoort er nog tot de familie van die oom?” “We waren met velen”, “Met hoeveel?”, “Met 8”, “Wie waren dat?”, “Zijn 2 vrouwen, hij, grootvader. Ik. En hun 4 kinderen”*. (notities, p. 5-6). Ook zijn moeder heeft 3 kinderen waarvan verzoeker de oudste is en via zijn vader heeft hij nog 3 halfbroers/zussen. Verzoeker is opgegroeid in een uitgebreide familie die hem verzorgde en steunde. Hij heeft nog steeds contact met zijn moeder en tante (zie notities p. 25).

2.4.5. Gevraagd hoe hij ertoe kwam zijn seksuele geaardheid te aanvaarden, antwoordde hij enerzijds dat hij zichzelf toen reeds wist gerust te stellen (*“Na mijn verdriet zei ik, als God me zo gemaakt heeft, kan ik niet veranderen. Ik aanvaardde de dingen zoals ze waren. [...] Toen ik jonger was, elke keer als ik ophield met huilen, daarna probeerde ik toch aan mezelf te denken, aan andere dingen. Het is te zeggen. Ik zei, God heeft me zo gemaakt. Ik hield op met huilen. [...] Ik dacht in mijn hoofd, als God me zo gemaakt heeft, kan ik niet veranderen. Zodra ik dat dacht, was ik goed. [...] Als ik triestig ben, dan ween ik. Ik denk dan na, ben ik normaal. Ben ik ziek of zo? Daarna zei ik, de leeftijd wordt groter, ik ben nog steeds dezelfde persoon. Dan zei ik, God, Allah, heeft me zo gemaakt. Zo is gekomen dat ik mijn toestand moest aanvaarden dat Allah me gemaakt heeft.”*; notities, p. 15). Verzoeker stelt anderzijds dat hij zijn homoseksualiteit pas aanvaardde op 15-jarige leeftijd, nadat hij voor het eerst seks had met M. (*“Sinds ik de eerste contacten had, M. en ik, heb ik het antwoord gevonden voor mijn vragen. [...] Het verminderde mijn verdriet. Ik wist toen dat ik niet de enige persoon was in dat leven. De vragen die ik mij stelde, zoals gedraag ik me goed, ben ik normaal? Ik vond het antwoord op mijn vragen. [...] Nadat ik seks had met M., daarna zag ik dat ik niet ziek was, dat ik geen tovenaar ben en dat ik me goed gedraag en dat ik normaal ben.”*; notities, p. 17-18). Indien deze verklaringen elkaar niet noodzakelijk uitsluiten kan toch verwacht worden dat verzoeker die intussen 26 jaar is, op een meer coherente wijze kan toelichten hoe hij zijn homoseksualiteit aanvaardde. Vooral kan verwacht worden dat verzoeker deze ziet in het kader van zijn leefwereld met name binnen zijn familie en gezin. Dit is niet het geval.

2.4.6. Ook verzoekers beweringen pas gerustgesteld te zijn geweest na zijn eerste seksuele contact (met M.) omdat hij dan beseftte dat hij niet de enige homo was (*“In het begin stelde ik me vragen. Ik dacht, ben ik de enige die zo is, ben ik tovenaar of wat? Sinds ik de eerste contacten had, M. en ik, heb ik het antwoord gevonden voor mijn vragen. [...] Het verminderde mijn verdriet. Ik wist toen dat ik niet de enige persoon was in dat leven. De vragen die ik mij stelde, zoals gedraag ik me goed, ben ik normaal? Ik vond het antwoord op mijn vragen. [...] De vragen die ik me stelde, gedraag ik me goed, ben ik niet ziek, ben ik een tovenaar. Nadat ik seks had met M., daarna zag ik dat ik niet ziek was, dat ik geen tovenaar ben en dat ik me goed gedraag en dat ik normaal ben. [...] Toen ik 12-13 jaar was, had ik het gevaar begrepen. [...] De vragen die ik me stelde, toen we seks hadden, vond ik het antwoord op mijn vragen. Ik wist dat ik niet de enige persoon was die in dat leven was. Ik aanvaardde mijn leven toen. [...] Als ik iemand zie met wie ik dat kon doen voor de eerste keer, ik had in mijn hoofd, er is een ding in mijn hoofd, ik ben niet de enige in de wereld als homoseksueel.”*; notities, p. 17-18, 21), zijn moeilijk te verzoenen met zijn overige verklaringen.

Zo gaf hij aan dat hij in Guinee regelmatig hoorde spreken over homoseksualiteit en dat hij reeds op 12-13-jarige leeftijd had begrepen dat het werd afgekeurd (*“De vrijdag gingen we naar de moskee. Vaak gaf hij gelijkaardige adviezen. Hij sprak over het gevaar van homoseksualiteit. [...] Ze zeggen dat homoseksuelen niet goed zijn in het land. Dat homoseksuelen overal zijn, en dat ze dan een gevaar zijn voor het land. Dat is wat de mensen in Guinee zeggen. [...] In die tijd wist ik dat als men iemand ontdekte, dat ze hem sloegen. Soms hoor je dat mensen opgesloten zijn in de gevangenis, dat je niets weet over zijn vrijlating. Toen ik dat zag, was ik ongerust. Ik kon niemand in vertrouwen nemen. Ik hield de pijn in mijn hart.”*; notities, p. 17, 19, 21). Uit verzoekers verklaringen kan enkel blijken dat hij wel degelijk, vóór zijn eerste seksueel contact met M., op de hoogte was van het bestaan van andere homoseksuelen, gezien hij zich terdege bewust was van de afkeuring ervan door de Guineese samenleving. Uit zijn verklaringen kan echter niet blijken dat zijn nood niet alleen te zijn met de vragen omtrent zijn geaardheid kennelijk niet dermate prangend was. Verzoeker moest immers toegeven in Guinee nooit zelf een relatie te hebben geïnitieerd met andere homoseksuelen (notities, p. 18-19), bijvoorbeeld via Facebook, noch op zoek te zijn gegaan naar holebi-organisaties in Guinee (notities, p. 22) en dit terwijl hij wel hoorde over het bestaan van homo's.

2.4.7. Verder strijden verzoekers verklaringen over hoe zijn relaties met M. en D.T. zijn begonnen met het leven als homoseksuele man in de homofobe Guineese maatschappij die hij zelf beschrijft en waarvan hij reeds van jonge leeftijd op de hoogte was (notities, p. 17, 19, 21). Zo stelde hij dat zijn eerste homoseksuele contact plaats had met M. toen die ongevraagd verzoekers hand op zijn penis legde (*“In mijn land van oorsprong was er een feest, van onafhankelijkheid, van 2/10. Ik ben op vakantie gegaan naar Kindia. Toen ik in Kindia was, ik bleef in een kamer. Hij kwam op 03/10. Ze hebben ons in dezelfde kamer gelegd, hem en ik. Toen we in dezelfde kamer waren, 2 dagen waren we thuis. Een dag, vroeg in de morgen, heeft hij mijn hand genomen en op zijn penis gelegd.”*; notities, p. 8) en dat verzoeker wist dat D.T. homoseksueel was toen D.T. een pornofilm met mannen opzette en verzoeker begon aan te raken (*“Ik was bij hem. Toen hij de pornofilm opzette. Hij wou me aanraken, ik heb dat niet aanvaard.”*; notities, p. 24). Verzoeker kan niet toelichten hoe dergelijke risicovolle gedragingen denkbaar zijn binnen de homofobe Guineese context waar homo's volgens verzoeker vervolgd en gestenigd worden (notities, p. 12, 28), en verzoekers eigen beweerde angst als homoseksueel ontdekt te worden (notities, p. 15, 17, 19) te meer verzoeker deel was van een hechte grote familie.

Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat *“soms algemene lichaamstaal een sterk genoeg teken [is], en er geen woorden nodig [zijn]”*, temeer gezien M. behoort tot verzoekers familie *“wie al verdenkingen had dat hij homoseksueel was”*, benadrukt de Raad dat verzoeker zelf aangaf dat M. niet wist dat verzoeker homo was en dat hij geen idee had waarom M. deze seksuele handeling bij hem durfde stellen (*“Hij wist het niet. Hij heeft zijn kans gewaagd.”*; notities, p. 8, 18). Verzoeker verklaarde overigens zelf meermaals dat men aan iemand niet kan zien dat hij homoseksueel is (*“Je kan een homo fysiek niet detecteren. [...] Ik persoonlijk zou een homo niet kunnen herkennen tenzij een persoon zich zo voordoet of het uitlegt. [...] Ik kan zeggen dat er geen tekens zijn. Het staat niet op iemand geschreven of iemand homoseksueel is of niet. Je kan het niet zien als je de persoon gezien hebt.”*; notities, p. 14, 16), waardoor het wel degelijk ongeloofwaardig is dat zowel M. als D.T. na een enkele ontmoeting meenden te hebben gezien dat verzoeker homo was óf dat M. en D.T. in de homofobe Guineese context beiden het risico namen verzoeker ongevraagd seksueel aan te raken zonder zijn geaardheid te kennen.

2.4.8. De tegenstrijdige verklaringen van verzoeker over wanneer zijn relatie met M. begon (notities, p. 8, 17, 19) en over hoe oud D.T. was toen ze begonnen uitgaan (notities, p. 8-9, 25) doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers jarenlange homoseksuele (liefdes)relaties.

2.4.9. Dat verzoeker zich tijdens zijn persoonlijk onderhoud liet ontvallen in Guinee, buiten zijn 2 vaste relaties, ontelbare avontuurtjes *“zonder zorgen”* te hebben gehad (*“Ik kan de kleine avontuurtjes niet zeggen, daar staat geen grens op. Ik heb avonturen gehad, zonder zorgen.”*; notities, p. 7-8) en, naast zijn twee vaste partners, *“veel”* (seks)partners te hebben gehad in Guinee (*“Veel he.”*; notities, p. 23), valt evenzeer moeilijk te rijmen met zijn beweerde angst als homoseksueel ontdekt te worden (*“Ik was bang. Ik kende het gevaar. Ik wou niet in een slechte groep belanden. [...] Ik dacht eerst dat de dag dat mijn familie het zou weten, dat ze me zouden doden. [...] Ze zeggen dat homoseksuelen niet goed zijn in het land. Dat homoseksuelen overal zijn, en dat ze dan een gevaar zijn voor het land. Dat is wat de mensen in Guinee zeggen.”*; notities, p. 15, 17, 19) en de door hem gekende risico's die hiermee gepaard gaan (*“De religieuze autoriteiten zeggen dat Allah gezegd heeft dat iedereen die dat doet, als je die personen aanraakt, dan kan je de pédé stenigen tot aan hun overlijden. Het zijn vervloekte mensen. [...]*

Wat ik weet, sinds ik in ons land ben, in 2015 hebben ze iemand aangehouden, op de luchthaven had hij geslapen met een man. Zijn partner werd gearresteerd. Dat werd op het internet en radio, overal, bekendgemaakt.”; notities, p. 12, 28).

2.4.10. Verzoekers onbekendheid met het risicovolle leven als homoseksuele man in zijn land van herkomst wordt tevens bevestigd door zijn verklaringen dat hij een gerust leven had voor hij betrap werd met D.T. op 13 september 2016 en zijn verklaringen dat hij een goed leven zou hebben gehad indien hij niet betrap was geweest (*“Voor ze me met een man betraptten, in de wijk, mijn hart was gerust. Ik had een goede familie. Wat ik wou, gaven ze me. Ik was tussen twee moeders. Daar waar ik geboren ben, die vrouw was lang zonder kind. Toen ze me had, kreeg ze van mij liefde. Zij die mij opvoedde had ook geen kinderen. Toen ik in het land was, wat ik wou, gaven ze me. Ik leefde goed voor ik betrap werd. [...] Ik zou een goed leven gehad hebben. [...] Als ik daar ben, mijn moeder zou me in haar zaak opgenomen hebben. Ik zou uiteindelijk haar zaak overgenomen hebben. Ik had in mijn hoofd handelaar te worden.”; notities, p. 29).* Verzoeker voegde nog toe dat hij zijn homoseksualiteit zou moeten verbergen (*“Ik zou me verbergen. [...] Ik zou mijn homoseksualiteit verbergen om te leven.”; notities, p. 29)*, maar hij maakte geen enkele melding van de gevoelens en moeilijkheden bij het reeds jarenlang geheim moeten houden van zijn geaardheid, van zijn vele seksuele avontuurtjes en van zijn relaties. Dat hij het *“over zijn materieel leven [had] toen hij zei dat hij het goed zou gehad hebben”*, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan niet overtuigen gezien verzoeker onder meer vertelde dat zijn hart *“gerust”* was en dat hij erg geliefd was door zijn moeder en door de vrouw die hem opvoedde, toen hem gevraagd werd hoe zijn leven er zonder de betrapting had uitgezien, wat bezwaarlijk *“over zijn materieel”* leven gaat.

2.4.11. Ten slotte bleek verzoeker geheel onwetend over ontmoetingsplaatsen voor homo's in Guinee (*“Zelfs als die er zijn, dan ken ik ze niet.”; notities, p. 27)* wat zijn beweringen omtrent de vele avontuurtjes geheel ondergraaft. Er kan immers niet ingezien worden hoe verzoeker dan niet op de hoogte had kunnen zijn van de mogelijkheden en plaatsen andere homo's te ontmoeten.

Nog flagranter is dat verzoeker die sedert zijn 8 jaar beseft dat hij anders is, en vrij vroeg hoorde over het bestaan van homoseksualiteit, nooit heeft gehoord over Guineese organisaties die opkomen voor homoseksuelen (*“Zelfs als dat bestaat, ik ken ze niet. [...] Ik zei, er is geen organisatie voor.”; notities, p. 28)*. Verzoeker gaf toe dat hij hierover nooit informatie heeft ingewonnen of opgezocht (*“Neen, ik heb dat niet proberen te zoeken.”; notities, p. 28)*. Zijn uitleg hiervoor, dat hij er in Guinee niet aan dacht om opzoekingen te doen (*“Toen ik in het land was, had ik geen ideeën in mijn hoofd om informatie op te zoeken op het internet. [...] Bij ons, om via het internet opzoekingen te doen, bij ons kennen we dat niet. Opzoekingen via het internet deed ik pas hier. Toen ik in het land was, wist ik zelfs geen muziek te downloaden. Ik werkte alleen met facebook.”; notities, p. 28)*, hoewel hij vanaf 13 jaar een smartphone had en hij van voor zijn vlucht homoseksuele vrienden op Facebook, is niet overtuigend.

In zoverre de betrapting op heterdaad, de arrestatie en de dagenlange opsluiting (notities, p. 12-13) - die niet geloofwaardig zijn - dan kan zeker verwacht worden dat verzoeker zich eerst in zijn eigen land geïnformeerd zou hebben over de juridische context en eventuele beschermingsmogelijkheden of vestigingsalternatieven. Echter uit de vaststelling dat verzoeker dit niet doet en meteen wel in staat is om informatie in te winnen over beschermingsmogelijkheden voor homoseksuelen in Europa waarvoor hij met zijn beweerd profiel kennelijk wel een complexe en gevaarlijke internationale reis naar Europa wist te ondernemen, kan slechts afgeleid worden dat verzoeker andere persoonlijke redenen naar België is gekomen. Zijn gedrag is duidelijk geheel onlogisch en staat haaks op verzoekers onbekendheid met de leefwereld van homoseksuelen in Guinee. Immers indien verzoeker een zeer actief homo seksleven had in Guinee dan is het geheel ondenkbaar dat hij onbekend kon blijven met meerdere facetten van de LGBTI wereld in zijn land.

2.4.12. Waar in het verzoekschrift gemeend wordt *“dat het diepgaand praten over homoseksualiteit, in de stressvolle context van een gehoor, een moeilijke taak kan zijn voor verzoeker”* en dat verzoeker *“vermoedt dat hij zich door de vele jaren sindsdien en de stress tijdens het gehoor vergist heeft”* wat de het begin van zijn relatie met M. betreft, herhaalt de Raad dat noch verzoeker, noch de advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud melding maakte van problemen om te praten over zijn homoseksualiteit. Bovendien kan dit niet overtuigen te meer verzoeker integendeel bijzonder direct en zonder schaamte verklaringen aflegde over zijn seksualiteit (notities, p. 16-17) en ook overging tot ongevraagde details over zijn seksleven (notities, p. 8, 16-17) en het ongevraagd neerleggen van expliciete foto's.

Bovendien liet de advocaat van verzoeker op het einde van het persoonlijk onderhoud nog optekenen *“dat mijnheer de tijd gehad heeft om in detail uit te leggen de redenen waarom hij naar België gekomen is en de redenen dat hij internationale bescherming vraagt in België”* (notities, p. 31). Verzoeker maakt niet aannemelijk dat *“de stressvolle context van een gehoor”* hem ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat bovenstaande vaststellingen onverkort blijven.

2.4.13. De Raad merkt nog op dat uit het gemak waarmee verzoeker over seks spreekt en de neergelegde foto's, slechts kan blijken dat verzoeker het *“homo-zijn”* herleidt tot het fysieke tot seks. In zijn verklaringen verbindt verzoeker zijn homoseksualiteit nooit aan hechte relaties, laat staan een liefdesrelaties. Indien verzoeker inderdaad een relatie van 7 jaar met hem M. zou hebben gehad dan kon verwacht worden dat verzoeker kan vertellen hoe deze relatie was, waarom hij op M. viel. In tegendeel, verzoeker herleidt deze lange relatie tot een aaneenschakeling van seksuele ontmoetingen: *“In die 7 jaar, was hij getrouwd. Hij was in Conakry, als hij naar daar kwam, gaf hij me tekens om hem te ontvangen. Hij belde me op telefoon om te vragen of ik hem kon zien. Als ik naar daar ging, brachten we de nacht samen door. De volgende morgen, ging ik naar huis. We zijn in die relatie gebleven”* (notities p. 8). Ook over de twee jaar durende relatie met D. blijft verzoeker even oppervlakkig en heeft hij het enkel over een seksuele relatie (notities p. 9 en 12). Dit klemt te meer nu zij betrappt waren en verzoeker hierover enkel afstandelijk verhalend spreekt maar nergens enige blijk geeft van verontrusting of bezorgdheid. In zoverre verzoeker inderdaad seks met mannen heeft gehad dan toont hij niet aan dat dit meer was dan dat.

2.4.14. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat de beoordeling van zijn geaardheid gebaseerd is op een *“homoseksuele archetype”* en een *“kader-type”*, terwijl *“de leidende beginselen voor de beoordeling van seksuele geaardheid van een asielzoeker (zelfidentificatie; kindertijd; zelfrealisatie; de niet-conformiteit; familierelaties, romantische en seksuele relaties, de relatie met de LGBTI gemeenschap, Godsdienst)”* in *“de UNHCR nota van oktober 2012”* beschreven worden, merkt de Raad op dat voorgaande argumenten in het bijzonder de bewustwording en aanvaarding van zijn geaardheid (*“zelfidentificatie; kindertijd; zelfrealisatie; de niet-conformiteit”*), de eventuele bezorgdheid voor de reactie van zijn familie (*“familierelaties”*), zijn seksuele en liefdespartners (*“romantische en seksuele relaties”*) en zijn bekendheid met de LGBTI-gemeenschap in Guinee (*“de relatie met de LGBTI gemeenschap”*) betreffen. Zoals hoger aangegeven is het net omwille van verzoekers verklaringen over deze aspecten dat geen geloof kan gehecht worden aan de door verzoeker voorgehouden homoseksuele geaardheid, relaties en de problemen die hij hierdoor in Guinee gekend zou hebben.

Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat verzoekers vader, I.S.C., op 16 maart 2018 een bevestiging van verzoekers geboorteakte aanvraag bij de Rechtbank van Eerste Aanleg te Mafanco, Conakry, dat hiertoe twee getuigen, A.A.S. en I.S.F., gehoord werden en dat op 19 maart 2018 besloten werd tot de bevestiging van verzoekers geboorteakte. Verzoeker legt deze bevestiging voor, alsook een afschrift van het geboorteregister van 21 maart 2018 van Matoto, Conakry én een *“certificat de célibat”*, door de commune van Matoto, Conakry, afgegeven op 6 augustus 2018. De aflevering van deze stukken staat in schril contrast met verzoekers beweringen dat hij op 13 september 2016 in Conakry door een politieagent (vragenlijst DVZ, vraag 3.1), dan wel soldaat (notities, p. 12-13), op heterdaad betrappt, gearresteerd, dagenlang opgesloten en mishandeld werd, waarna hij kon ontsnappen maar te weten kwam dat de imam en de mensen van zijn wijk hem zochten om hem te stenigen (*“Hij zei, dat de persoon, de homoseksuelen, dat die overal betrappt moeten worden en gestenigd moeten worden. De personen van de wijk zijn gekomen, iedereen zocht me. Mijn vriend is mij komen zoeken aan het water en vertelde me dat de mensen van de wijk me allemaal zoeken.”*; notities, p. 12-13; vragenlijst DVZ, vraag 3.5) en dat tot op heden zijn moeder lastiggevallen wordt omwille van verzoeker (notities, p. 30). Dat verzoeker enerzijds sinds september 2016 gezocht zou worden door de autoriteiten en door iedereen van zijn wijk, en zijn traditionele familie, maar anderzijds een door de rechtbank bevestigde geboorteakte en een *“certificat de célibat”* kan bekomen van diezelfde autoriteiten, is geenszins verzoenbaar met een (actuele) vrees voor vervolging, noch met zijn bewering dat zijn sociale en religieuze omgeving hem naar het leven stond. De Raad merkt bovendien nog op dat verzoeker geen paspoort of identiteitskaart neerlegt, terwijl hij ter terechtzitting beweerde dat hij deze wel bezit in Guinee. Er kan dan ook niet aangenomen worden dat verzoeker deze niet kan neerleggen te meer hij in 2018 nog andere stukken toegestuurd kreeg van zijn familie. Evenmin kan worden ingezien waarom verzoeker zijn identiteit niet naar behoren wil aantonen wanneer hij tevens een *“certificat de célibat”* aanvraagt.

2.4.15. De verwijzingen in het verzoekschrift naar rapporten over “de algemene situatie van homoseksuelen in Guinee” (“Afrinews, Guinée: Des Jeunes Militants Pour La Cause Des Homosexuels Arrêtés Sur Une Plage À Conakry, Oct 09, 2016”, “COI Focus Guinee 21.11.2017 - homosexualiteit” en “Refworld Guinee 21.09.2017 - “information sur la situation des minorités sexuelles, y compris les lois; le traitement réservé aux minorités sexuelles par la société et les autorités; la protection offerte par l’État et les services de soutien à la disposition des victimes (2014-septembre 2017)”) en naar de strafbaarheid van homosexualiteit (“Strafwetboek van Guinee”) zijn bijgevolg niet dienstig. De Raad benadrukt dat een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst immers niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke, gezien hij zijn homoseksuele geaardheid, relaties en de problemen hierdoor niet aantoont.

2.4.16. De door verzoeker voorgelegde stukken doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

2.4.17. Het bij de aanvullende nota gevoegde “Rapport van Prof. Dr. Paul Enzlin, Hoofleraar seksuologie (IFSW, KU Leuven) (psychoseksuele anamnese) volgens op een consultatie van 25.10.2018” betreft een “inschatting [...] van de (homo)seksuele oriëntatie van deze man”, met als “houvast” een fasemodel waarop “heden ook kritiek wordt geformuleerd”. De professor kadert verzoekers verklaringen binnen “een zestal fasen” en besluit overtuigd te zijn van verzoekers homoseksuele geaardheid “gebaseerd op de inhoud van zijn verhaal waaruit een consistente, gaandeweg sterker geworden en in gedrag geuite aantrekking tot mannen is gebleken, maar vooral ook door de intense en doorleefde emoties die tijdens het gesprek merkbaar waren wanneer hij over de scharniermomenten van zijn homoseksuele identiteitsontwikkeling [...] sprak”. De Raad stelt echter vast dat verzoeker tijdens de consultatie andersluidende verklaringen aflegde dan op het Commissariaat-generaal. Zo blijkt uit het attest dat verzoeker op de consultatie aangaf dat hij rond 15-jarige leeftijd op een feestdag met een oudere man in een slaapkamer was en ze elkaars genitaliën aanraakten “zonder dat het toch een echt seksueel contact leیده” en dat hij op 22-jarige leeftijd “voor de eerste keer seksueel contact [had] met een man” toen hij “op een dag door een vriend thuis werd uitgenodigd en dat deze hem porno liet zien van mannen die seks hebben met mannen”. Verzoeker verklaarde tijdens zijn persoonlijk onderhoud nochtans, andersluidend dan de vermeldingen in het rapport, dat hij zijn eerste seksueel contact op 15-jarige leeftijd had met M. (“In mijn land van oorsprong was er een feest, van onafhankelijkheid, van 2/10. Ik ben op vakantie gegaan naar Kindia. Toen ik in Kindia was, ik bleef in een kamer. Hij kwam op 03/10. Ze hebben ons in dezelfde kamer gelegd, hem en ik. Toen we in dezelfde kamer waren, 2 dagen waren we thuis. Een dag, vroeg in de morgen, heeft hij mijn hand genomen en op zijn penis gelegd. [...] We raakten elkaar aan. Tot hij geëjaculeerd heeft. [...] Daarna heeft hij gezegd, zeg het aan niemand. Nu, op de 2e dag, heeft hij gezegd, of we samen konden slapen. Ik zei, ik heb dat nooit gedaan. Hij zei, we wagen onze kans. Hij heeft met mij geslapen. We hadden seks. Ik heb gebloed. Ik kon 2 dagen niet wandelen. De 2 dagen zijn we vriendjes geworden.”; notities, p. 8) en dat D.T. zijn tweede (seksuele) relatie was (notities, p. 8, 24). Het rapport vermeldt dat verzoeker over deze beweerde eerste seksuele ervaring op 22-jarige leeftijd - anders dan tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS - “erg emotioneel werd tijdens het gesprek” en verzoekers emoties omtrent dit “scharniermoment (eerste echte keer seks met zijn vriend)” overtuigden de professor, onder andere, van verzoekers homosexualiteit. Nog daargelaten dat verzoeker niet aantoont dat de gehanteerde psychologische methode waterdicht homosexualiteit kan aantonen, is het rapport opgesteld op basis van manifest gewijzigde en/of aangepaste en dus onbetrouwbaar verklaringen. Aan de conclusies van het rapport kan dan ook geen bewijswaarde worden gehecht.

2.4.18. Dienaangaande wordt nog gewezen op de stelling in het verzoekschrift dat de bestreden beslissing gebaseerd zou zijn op een “homoseksuele archetype” en een “kader-type”, terwijl “de leidende beginselen voor de beoordeling van seksuele geaardheid van een asielzoeker (zelfidentificatie; kindertijd; zelfrealisatie; de niet-conformiteit; familierelaties, romantische en seksuele relaties, de relatie met de LGBTI gemeenschap, Godsdienst)” in “de UNHCR nota van oktober 2012” beschreven worden. De Raad kan enkel vaststellen dat het “Rapport van Prof. Dr. Paul Enzlin, Hoofleraar seksuologie (IFSW, KU Leuven) (psychoseksuele anamnese) volgens op een consultatie van 25.10.2018” verzoekers verklaringen uitdrukkelijk aftoetst aan een “(ideaal)typisch fasemodel waarin homosexualiteit wordt beschreven” en dat onder meer gesteld wordt dat verzoeker “in het gesprek aangaf - zoals vele homoseksuele mannen - veelvoudige seksuele contacten te hebben met verschillende seksuele partners en dat hij daarnaast samenleeft met een man waarmee hij een meer duurzame relatie heeft” wat volgens de professor “een veelvoorkomend scenario in homoseksuele relaties [is] waarbij er vaker minder sprake is van en/of nood aan seksuele exclusiviteit tussen partners”.

2.4.19. De door verzoeker op het Commissariaat-generaal voorgelegde screenshots van Facebook-messenger zijn volgens hem gesprekken teneinde screenshots van zijn oude Facebook-profiel te kunnen bekomen (notities, p. 10-11). Dit oude Facebook-profiel werd volgens verzoeker door andere mensen gebruikt én de naam werd door iemand veranderd ("*Ik weet niet wie op mijn profiel geweest is om de naam te wijzigen naar M.S.. [...] Toen ik de nieuwe profiel gemaakt heb, heb ik vrienden gevraagd die het oude profiel gebruikten om de facebook te deleten.*"; notities, p. 10-11), waardoor niet kan blijken of dit werkelijk verzoekers (oude) profiel betreft, noch wie deze berichten uitwisselde. Tevens is het opvallend dat een zekere D.K.K. reeds in maart 2016 gecontacteerd werd om de screenshots van het oude profiel te bezorgen (notities, p. 10-11) terwijl verzoeker toen nog niet betrapt en gearresteerd was en dus nog niet publiekelijk geuit was als homo. Verzoeker lijkt zich dus voorbereid te hebben op zijn verzoek om internationale bescherming.

2.4.20. Het bij de aanvullende nota gevoegde attest van "*Rainbow House VZW*" stelt dat verzoeker "*langdurig en regelmatig*" deelneemt aan activiteiten, maar heeft geen objectieve bewijswaarde wat de geaardheid van verzoeker betreft.

2.4.21. De op het Commissariaat-generaal neergelegde getuigenissen zijn eveneens louter subjectieve stukken, opgesteld door privépersonen, waaraan geen objectieve bewijskracht kan worden toegekend. Wat de getuigenis van 12 april 2018 van M.A.A.G. betreft, stelt de Raad nog vast dat verzoeker enerzijds beweerde in België enkel homoseksuele contacten te leggen via Facebook en geen van zijn partners op een andere manier te hebben leren kennen (notities, p. 23, 26), doch anderzijds dat hij zijn vriendje M.A.A.G. in een bar ontmoette (notities, p. 7). Over de getuigenis van 15 april 2018 van K.D., die verzoeker doorheen zijn persoonlijk onderhoud "*de blanke*" noemt (notities, p. 7, 9), kan worden opgemerkt dat hierin geen melding wordt gemaakt van de arrestatie van D.T.. Dat K.D. en D.T. "*slechts een keer op telefoon*" gesproken hebben, zoals wordt aangebracht in het verzoekschrift, kan niet verklaren dat K.D. dan wel te weten kwam en in zijn getuigenis neerschreef dat D.T. zijn werk verloor en moest trouwen met een vrouw, maar niet wist/vermeldde dat D.T. gearresteerd werd. De getuigenis van 10 april 2018 van P.L.R. vermeldt dat hij verzoeker ontmoette "*in de Brusselse gay-buurt*", dat verzoeker hem die avond "*zijn leven [heeft] verteld en [heeft] uitgelegd waarom hij naar Europa moest vluchten*", dat ze samen de nacht doorbrachten en dat ze sinds dan vrienden zijn, maar de brief bevat geen elementen die verzoekers geaardheid of asielaanpak op objectieve wijze kunnen staven.

2.4.22. Het bij de aanvullende nota gevoegde "*Medisch Attest van FEDASIL van 13.08.2018 en bijhorende resultaten van laboratoriumonderzoeken*", ook neergelegd op het Commissariaat-generaal, betreffen verzoekers gezondheid, maar heeft geen betrekking op zijn seksuele geaardheid of zijn beweerde problemen daardoor. Ook de op het Commissariaat-generaal neergelegde foto's van zijn kin kunnen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen niet herstellen, gezien niet kan blijken wanneer of in welke omstandigheden de beweerde verwondingen werden opgelopen.

2.4.23. Deze documenten kunnen zijn homoseksualiteit niet aannemelijk maken, laat staan dat deze stukken zouden aantonen dat hij hierdoor in Guinee problemen zou hebben gekend. Een document is bovendien slechts een van de elementen van de vraag om internationale bescherming dat binnen het geheel van verzoekers verklaringen en andere elementen uit het administratief dossier moet worden beoordeeld.

2.4.24. De door verzoeker bij aanvullende nota voorgelegde "*Documenten ter voorbereiding van een wettelijke samenwoning met de heer C.D.*", met name een door de rechtbank bevestigde geboorteakte en een "*certificat de céibat*", betreffen verzoekers identiteitsgegevens en burgerlijke status, die als dusdanig niet betwist worden. De afgifte van deze documenten, van maart 2018 en augustus 2018, ondermijnen wel het bestaan van een (actuele) vrees voor vervolging vanwege de Guineese autoriteiten, zoals hierboven uiteengezet. Bovendien kan verwacht worden dat verzoeker ook aantoont dat deze documenten hem ook in werkelijkheid toebehoren door de identiteitsdocumenten die hij bezit, voor te leggen.

2.4.25. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielaanpak en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.26. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Guinee een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Waar een schending van artikel 3 van het EVRM wordt aangevoerd, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en die van de Raad in de onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Wat de aangevoerde schending van artikel 13 van het EVRM betreft, wijst de Raad erop dat artikel 13 van het EVRM voorziet dat eenieder wiens rechten en vrijheden in het EVRM vermeld geschonden zijn, recht heeft op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van een ambtelijke functie. Los van de vraag of er enige inbreuk werd begaan ten aanzien van de rechten en vrijheden van verzoeker, dient te worden vastgesteld dat hij gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en zijn middelen aan te voeren, zodat artikel 13 van het EVRM gerespecteerd werd.

2.8. Aangaande de aangevoerde schending van de "*artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna "Handvest")*", merkt de Raad op dat vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 5 juni 2001, nr. 96.142), wat in het verzoekschrift wordt nagelaten.

2.9. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.9.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.9.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK